

Řím potvrzuje vidění – číslo deset

Poslední spor: Kniha Joel, pád New Yorku a symbol Říma v adventních dějinách

Jeff Pippenger

2024-08-26

Poslední spor, který si přeji spojit s ostatními historickými argumenty o symbolu Říma v rámci adventistických dějin, se týká knihy Joel. Tento spor se odehrál po 11. září 2001 a bez zohlednění okolností té doby by několik jemných bodů mohlo být velmi snadno přehlédnuto. Zasadit tyto okolnosti do souvislosti vyžaduje zvážení milleritské historie. Dne 11. srpna 1840 se naplnilo časové proroctví ze Zjevení, kapitoly deváté, verše patnáctého.

A ti čtyři andělé byli uvolněni, připraveni na hodinu, den, měsíc a rok, aby pobili třetí část lidí.
Zjevení 9,15.

Verš označuje „hodinu, den, měsíc a rok“ jako dobu rovnající se třem stům devadesáti jednomu roku a patnácti dnům. Čtyři andělé představovali dobu, kdy islám nabyt moci a přinesl válku proti Římu, počínaje 27. červencem 1449. Výchozí bod byl stanoven použitím koncového bodu jiného časového proroctví o sto padesáti letech. První časové proroctví o sto padesáti letech bylo předloženo v dějinách prvního běda, které je zároveň pátou polnicí ve Zjevení, kapitole deváté. Když proroctví o sto padesáti letech skončilo 27. července 1449, začalo časové proroctví, o němž nyní uvažujeme, a o tři sta devadesát jedna let a patnáct dní později toto proroctví skončilo 11. srpna 1840.

William Miller rozuměl mocnostem ze Zjevení deváté kapitoly jako představujícím islám a před datem 11. srpna 1840 předložil jeden millerit jménem Josiah Litch předpověď založenou na proroctví, podle níž v roce 1840 osmanská nadvláda zanikne. Deset dní před 11. srpnem 1840 Litch svou předpověď zpřesnil a aktualizoval tak, že neurčil pouze rok, kdy se proroctví naplní, nýbrž i samotný rok, den a měsíc. Sestra Whiteová se vyjadřuje k účinku Litchovy předpovědi na náboženský svět milleritů, když se tato událost naplnila.

„Roku 1840 vzbudilo široký zájem další pozoruhodné naplnění proroctví. O dva roky dříve vydal Josiah Litch, jeden z předních kazatelů hlásajících druhý příchod, výklad 9. kapitoly Zjevení, v němž předpověděl pád Osmanské říše. Podle jeho výpočtů měla být tato moc svržena... 11. srpna 1840, kdy lze očekávat, že osmanská moc v Konstantinopoli bude zlomena. A věřím, že se ukáže, že tomu tak skutečně bude.“

„Právě v určeném čase přijalo Turecko prostřednictvím svých vyslanců ochranu spojeneckých mocností Evropy, a tak se dostalo pod kontrolu křesťanských národů. Tato událost přesně naplnila předpověď. Když se to stalo známým, zástupy byly přesvědčeny o správnosti zásad prorockého výkladu, které přijal Miller a jeho spolupracovníci, a adventnímu hnutí byl dán podivuhodný popud. Muži vzdělání a postavení se spojili s Millerem jak v kázání, tak v publikování jeho názorů, a od roku 1840 do roku 1844 se dílo rychle rozšiřovalo.“ The Great

Její schválení této události bylo v průběhu let laodicejskými adventisty sedmého dne opakovaně napadáno rozličnými způsoby. Stejně jako v případě sedmi časů a „ustavičné oběti“ znamená útok na tuto pravdu odmítnutí základů, jak jsou znázorněny na dvou posvátných deskách, a také autority Ducha proroctví. Důvod, proč satan usiloval zničit důvěru v tyto dějiny, je mnohostranný.

Litchova předpověď využila „zásady prorockého výkladu přijaté Millerem“. Millerovi bylo dáno porozumění prvku prorockého času a každý, kdo pochybuje, že Millerovo poselství bylo založeno na prorockém čase, potřebuje jen přezkoumat pionýrské tabule z let 1843 a 1850, aby se přesvědčil, že tomu tak skutečně bylo. Před 11. srpnem 1840 ti, kdo se stavěli proti Millerově předpovědi Kristova návratu, tvrdili, že prorockého času nelze použít k pochopení toho, kdy se Kristus vrátí. Často se odvolávali na biblický výrok o tom, že neznáme den ani hodinu, aby se stavěli na odpor jeho poselství a dílu.

O onom dni a hodině však neví nikdo, ani andělé nebes, nýbrž jedině můj Otec. Ale jako bylo za dnů Noé, tak bude i při příchodu Syna člověka. Neboť jako za dnů před potopou jedli a pili, ženili se a vdávali, až do dne, kdy Noé vešel do archy, a nic nepoznali, dokud nepřišla potopa a všechny je neodnesla, tak bude i při příchodu Syna člověka. Tehdy budou dva na poli; jeden bude vzat a druhý zanechán. Matouš 24,36–40.

Navzdory tomuto textu našli millerité příliš mnoho biblických důkazů na podporu svých předpovědí a pokračovali dál, jednáje podle zásady, kterou později označila sestra Whiteová.

„O onom dni a hodině neví nikdo“ byl argument, který odpůrci adventní víry předkládali nejčastěji. Písmo říká: „O onom dni a hodině neví nikdo, ani andělé nebes, jen Otec můj sám.“ Matouš 24,36. Ti, kdo očekávali Pána, podali k tomuto textu jasný a souladný výklad a nesprávné užití, které z něho činili jejich odpůrci, bylo zřetelně odhaleno. Tato slova pronesl Kristus v onom památném rozhovoru se svými učedníky na Olivetské hoře poté, co naposledy opustil chrám. Učedníci položili otázku: „Jaké bude znamení tvého příchodu a konce světa?“ Ježíš jim dal znamení a řekl: „Až uvidíte toto všechno, vězte, že je blízko, přede dveřmi.“ Verše 3, 33. Jeden výrok Spasitele nesmí být vykládán tak, aby rušil jiný. Ačkoli nikdo neví den ani hodinu jeho příchodu, jsme poučeni a je od nás požadováno, abychom věděli, kdy je blízko. Dále jsme učeni, že nedbat jeho napomenutí a odmítat nebo zanedbávat poznání, kdy je jeho příchod blízko, bude pro nás stejně zhoubné, jako bylo pro ty, kteří žili za dnů Noé, nevědět, kdy přijde potopa. A podobenství v téže kapitole, které staví do protikladu věrného a nevěrného služebníka a oznamuje úděl toho, kdo si v srdci říká: „Můj pán prodlévá se svým příchodem,“ ukazuje, v jakém světle bude Kristus pohlížet na ty, které nalezne bdící a vyučující o jeho příchodu, a na ty, kdo jej popírají, a jak je odměn. „Bděte tedy,“ praví. „Blaze tomu služebníku, kterého jeho pán, až přijde, nalezne tak činiti.“ Verše 42, 46. „Nebudeš-li tedy bdít, přijdu na tebe jako zloděj a nepoznáš, v kterou hodinu na tebe přijdu.“ Zjevení 3,3.“ Velké drama věků, 370.

Když se naplnila Litchova předpověď, muži „učení a společenského postavení se spojili s Millerem jak v kázání, tak v šíření jeho názorů tiskem, a od roku 1840 do roku 1844 se dílo rychle rozšiřovalo.“ Millerovo poselství nabylo moci, když byla jeho pravidla prorockého výkladu

potvrzena jako platná pravidla. V reakci na naplnění časového proroctví bylo potvrzeno nejen Millerovo pravidlo a mnozí se tehdy připojili k milleritskému hnutí, nýbrž stejně prorocky významné bylo i to, že potvrzeno bylo prvořadé pravidlo z Millerových pravidel. Významná byla také skutečnost, že toto potvrzení bylo dosaženo použitím proroctví o druhém ze tří béd, které jsou zároveň pátou, šestou a sedmou polnicí.

Zmocnění Millerova poselství se stalo jedním z nejvýznamnějších mezníků mileritského reformního hnutí. Bylo předobrazeno Ježíšovým křtem. Označovalo, že započal závěrečný proces zkoušky bývalého smluvního lidu (protestantů). Stalo se středem satanova útoku proti celému mileritskému hnutí a poselství.

„Každá otázka, kterou může satan vzbudit v mysli, aby vyvolal pochybnost ohledně velkolepých dějin minulého putování Božího lidu, potěší jeho satanské veličenstvo a je urážkou Boha. Zvěst o brzkém příchodu Páně k našemu světu v moci a veliké slávě je pravda a roku 1840 bylo při jejím hlásání pozvednuto mnoho hlasů.“ Manuscript Releases, svazek 9, 134.

Dne 11. září 2001 vstoupilo třetí běda do prorockých dějin. Tato událost potvrdila základní pravidlo prorockého výkladu přijaté hnutím třetího anděla, které započalo roku 1889. První pravda, jež byla otevřena poslu tohoto reformního hnutí, byla otevřena v roce 1889, a nebylo jí posledních šest veršů jedenácté kapitoly Daniele. Byla to pravda, že všechna reformní hnutí probíhají navzájem souběžně a mají být skládána řádek na řádek, aby bylo možné určit charakteristiky hnutí sto čtyřiceti čtyř tisíc, které je hnutím třetího anděla. První veřejné představení, které jsem kdy přednesl, bylo na táborovém shromáždění v roce 1994, nebo snad 1995. Toto představení nebylo o posledních šesti verších jedenácté kapitoly Daniele, nýbrž o reformních liniích probíhajících navzájem souběžně.

Když se 11. září 2001 naplnilo proroctví o islámu třetího běda, bylo to paralelou k 11. srpnu 1840. Roku 1840 proroctví o prvním a druhém běda potvrdilo poselství mileritů a 11. září 2001 proroctví o třetím běda potvrdilo poselství Future for America. Rozpoznání této skutečnosti přivedlo do hnutí množství lidí, zatímco předtím šlo převážně o jediného jednotlivce. Poselství hnutí i posel se poté stali předmětem útoku, právě tak jako se dějiny roku 1840 v průběhu následujících desetiletí staly ohniskem satanova útoku.

Ti, kdo se připojili k hnutí Future for America, přijali pravidla prorockého výkladu, která shromáždil posel oné historie. Jedním z těchto pravidel, snad nejvýznamnějším z nich, bylo a je trojí uplatnění proroctví. Posel dospěl k porozumění, že určité prorocké pravdy byly znázorněny na třech konkrétních naplněních. Protože se věřilo, že se milleritská historie opakuje v dějinách sto čtyřiceti čtyř tisíc, bylo rozpoznáno, že 11. srpen 1840 byl předobrazem 11. září 2001 a že i ostatní posvátné reformní linie nesly právě týž mezník.

Důkaz o opakování každé linie posvátné reformy v linii třetího anděla byl tehdy otevřen Lvem z pokolení Judova. Bylo vidět, že stejně jako milleritská historie naplnila podobenství o deseti pannách do nejmenšího písmene, tak i historie Future for America.

„Často bývám odkazována na podobenství o deseti pannách, z nichž pět bylo moudrých a pět pošetilých. Toto podobenství se naplnilo a naplní do nejmenšího písmene, neboť má zvláštní vztah k této době a stejně jako poselství třetího anděla se naplnilo a bude i nadále přítomnou pravdou až do skonání času.“ Review and Herald, 19. srpna 1890.

Sedm hromů ze Zjevení 10 bylo rozpoznáno jako označujících zkušenost milleritů od 11. srpna 1840 do 22. října 1844, a také dějiny od 11. září 2001 až k brzy přicházejícímu nedělnímu zákonu.

„Zvláštní světlo, které bylo dáno Janovi a bylo vyjádřeno v sedmi hromech, bylo vykreslením události, jež se měly odehrát pod poselstvími prvního a druhého anděla...“

„Poté, co těchto sedm hromů vydalo své hlasy, přichází k Janovi, stejně jako k Danielovi ohledně malé knížky, příkaz: ‚Zapečet to, co promluvilo sedm hromů.‘ To se vztahuje k budoucím událostem, které budou zjeveny ve svém pořadí.“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, svazek 7, 971.

Bylo uznáno, že sestra Whiteová výslovně řekla, že hnutí třetího anděla probíhá souběžně s hnutím prvního a druhého anděla.

„Bůh dal poselstvím ze Zjevení 14 jejich místo v linii proroctví a jejich dílo nemá ustát až do závěru dějin této země. Poselství prvního a druhého anděla jsou i nadále pravdou pro tento čas a mají probíhat souběžně s tím, které následuje. Třetí anděl hlásá své varování mocným hlasem. ‚Potom,‘ řekl Jan, ‚jsem uviděl jiného anděla sestupovat z nebe, který měl velikou moc, a země byla ozářena jeho slávou.‘ V tomto osvícení je spojeno světlo všech tří poselství.“ The 1888 Materials, 803, 804.

Působení prvního a druhého anděla probíhá souběžně s působením třetího anděla. Proroctví, které dalo moc působení prvního a druhého anděla, bylo posíleno naplněním časového proroctví o prvním a druhém běda, a posílení působení třetího anděla bylo dáno naplněním proroctví o třetím běda.

Stejně jako 11. srpna 1840, kdy bylo poselství Future for America potvrzeno, „zástupy byly přesvědčeny o správnosti zásad prorockého výkladu přijatých“ organizací Future for America a „adventnímu hnutí byl dán podivuhodný popud“. „Muži vzdělání a postavení se spojili“ s Future for America „jak v kázání, tak v publikování“ prorockého poselství Future for America. Konkrétním pravidlem Future for America, které jasně potvrdilo 11. září 2001 jako naplnění proroctví, byla „trojí aplikace proroctví“.

Když přijmeme základní výklad islámu v souvislosti s prvním a druhým běda, jak je znázorněn na obou posvátných tabulích, ve spojení s psaným svědectvím těch, kteří zvěst učili, rozpoznáváme určité prorocké charakteristiky spojené s prvním běda a s druhým běda. Bible opakovaně učí, různými způsoby, že pravda je potvrzována na základě svědectví dvou. Prorocké charakteristiky prvního běda, spojené s prorockými charakteristikami druhého běda, potvrzují prorocké charakteristiky třetího běda. Trojí aplikace islámu je při určování příchodu třetího běda dne 11. září 2001 natolik specifická, že je nemožné to nevidět, třebaže většina se rozhoduje zavírat oči před důkazy.

Trojí aplikace proroctví pevně potvrdila, že třetí běda přišla 11. září 2001. Tehdy se ukázalo, že toto pravidlo bylo přímo spojeno s poselstvím druhého anděla, které je jak v době milleritů, tak i v době sto čtyřiceti čtyř tisíc období, kdy je vyléván Duch svatý. Obě dějiny jsou naplněním podobenství o deseti pannách a v tomto podobenství je poselství Půlnočního volání místem, kde se projevuje rozdíl mezi moudrými a pošetilými a kde je poselství druhého anděla zmocněno.

„Ke konci poselství druhého anděla jsem viděla veliké světlo z nebe, jak září na Boží lid. Paprsky tohoto světla se zdály jasné jako slunce. A slyšela jsem hlasy andělů volajících: ‚Hle, Ženich přichází; vyjděte Mu vstříc!‘“

„To byl půlnoční křik, jenž měl dát moc poselství druhého anděla. Andělé byli posláni z nebe, aby probudili skličené svaté a připravili je na veliké dílo, které bylo před nimi. Nejnadanější muži nebyli prvními, kdo toto poselství přijali. Andělé byli posláni k pokorným, oddaným věřícím a přiměli je pozvednout volání: ‚Aj, ženich přichází; vyjděte mu vstříc!‘“ Early Writings, 238.

V dějinách prvního a druhého anděla je vylití Ducha svatého uskutečněno tím, že se k poselství druhého anděla připojuje Půlnoční volání. To se opakuje v dějinách třetího anděla.

„Andělé byli vysláni, aby pomohli mocnému andělu z nebe, a slyšela jsem hlasy, které jako by zněly všude: Vyjděte z ní, můj lide, abyste neměli účast na jejích hříších a nepřijali z jejích ran; neboť její hříchy dosáhly až k nebi a Bůh se rozpomněl na její nepravosti. Toto poselství se zdálo být dodatkem ke třetímu poselství a připojilo se k němu, tak jako se o půlnoci připojilo volání k poselství druhého anděla v roce 1844. Sláva Boží spočinula na trpělivých, očekávajících svatých a oni neohroženě předávali poslední slavnostné varování, zvěstovali pád Babylóna a vyzývali Boží lid, aby z něho vyšel, aby unikl jeho strašnému údělu.“ Spiritual Gifts, svazek 1, 195.

Z hlediska trojího naplnění proroctví představuje poselství druhého anděla trojí naplnění proroctví, neboť toto poselství v každé z obou dějin zní: Babylon padl, padl dvakrát.

A za ním letěl jiný anděl a volal: Padl, padl Babylon, to veliké město, neboť napojil všechny národy vínem hněvu svého smilstva. Zjevení 14,8.

Mocný anděl ze Zjevení desáté kapitoly sestoupil s naplněním proroctví o prvním a druhém běda dne 11. srpna 1840, a tím předobrazil sestoupení mocného anděla ze Zjevení osmnácté kapitoly dne 11. září 2001. Tento anděl, který svou slávou osvěcuje zemi, pak učinil prohlášení.

A zvolal mocně silným hlasem: Padl, padl Babylon veliký a stal se příbytkem démonů, skrýší každého nečistého ducha a klecí každého nečistého a nenáviděného ptactva. Zjevení 18,2.

Poselství druhého anděla ze čtrnácté kapitoly a mocného anděla z kapitoly osmnácté označuje, že Babylón padl dvakrát, a toto poselství označuje Babylón posledních dnů. Označuje Babylón posledních dnů, neboť to, že Babylón dříve padl dvakrát, v době Nimrodově a v době Nebúkadnesara až po Belšasara, ustavuje prorocké charakteristiky pádu nevěstky ze Zjevení sedmnácté kapitoly, která má na svém čele napsáno: „Babylón veliký.“ K určení onoho pádu Babylóna v posledních dnech jsou zapotřebí dva svědkové dvou předchozích pádů Babylóna,

neboť poselstvím posledních dnů je: Babylón padl, padl. Když mocný anděl sestoupil, když byly velké budovy města New York sraženy dotykem Božím, svým prohlášením označuje vládu trojí aplikace prorockví. Trojí aplikace prorockví, která ustanovila 11. září 2001 jako naplnění Božího prorockého slova, byla trojí aplikací tří běd.

Při onom naplnění se mnozí připojili k hnutí Future for America a byli přesvědčeni o zásadách prorockého výkladu, které Future for America použilo. Den 11. srpna 1840 se opakoval, a tímto opakováním nebylo potvrzeno Millerovo primární pravidlo, totiž že jeden den v biblickém prorockví představuje jeden rok, neboť primárním pravidlem Future for America bylo, že milleritské dějiny poselství prvního a druhého anděla se opakují v dějinách hnutí třetího anděla.

Zdá se být samozřejmé, že jestliže se rok 1840 stal zvláštním útokem jeho satanského veličenstva, jak sestra Whiteová označuje satana, pak by i dějiny 11. září 2001 podléhaly podobnému útoku. Nacházíme tedy konspirační teorie, které určují úlohu globalistů, nebo jezuitů, nebo CIA, nebo Bushových, anebo nějaké kombinace těchto mocností. Tyto teorie, ačkoli obsahují některé prvky pravdy, jsou zaměřeny na vyvrácení myšlenky, že to byl dotek Boží, který strhl velké budovy New York City, a tak označil příchod třetího běda do dějin hnutí sto čtyřiceti čtyř tisíc.

„Nyní přichází zpráva, že jsem prohlásila, že New York má být smeten přílivovou vlnou? To jsem nikdy neřekla. Řekla jsem, když jsem se dívala na velké budovy, které tam vyrůstaly, patro za patrem: ‚Jak strašlivé výjevy nastanou, až Pán povstane, aby hrozně otrásl zemí! Tehdy se naplní slova Zjevení 18,1–3.‘ Celá osmnáctá kapitola Zjevení je varováním před tím, co přichází na zemi. Nemám však žádné zvláštní světlo ohledně toho, co přijde na New York, kromě toho, že vím, že jednoho dne tam budou velké budovy svrženy převrácením a vyvrácením Boží moci. Ze světla, které mi bylo dáno, vím, že ve světě je zkáza. Jediné slovo od Pána, jediný dotek jeho mocné síly, a tyto mohutné stavby padnou. Nastanou výjevy, jejichž děsivost si nedovedeme představit.“ Review and Herald, 5. července 1906.

Konspirační teorie, ať už neobsahují žádnou pravdu nebo jen částečné pravdy, všechny podkopávají pravdu, že to byla Boží prozřetelnostná činnost, která způsobila události onoho data. Tyto různé konspirační teorie jsou satanovým útokem zvenčí proti pravdě v rámci hnutí, avšak on působil také na podkopání pravdy zevnitř hnutí. Jeden z těchto vnitřních útoků je založen na odmítnutí Říma jako subjektu knihy Jóel.

Tímto sporem se budeme zabývat v příštím článku.

Slovo Hospodinovo, které se stalo k Joelovi, synu Petúelovu. Slyšte toto, staří muži, a naslouchejte, všichni obyvatelé země. Stalo se to za vašich dnů anebo za dnů vašich otců? Vypravujte o tom svým synům, a vaši synové svým synům, a jejich synové dalšímu pokolení. Co zanechala housenka, sežrala kobylka; a co zanechala kobylka, sežral brouk; a co zanechal brouk, sežrala žravá housenice. Probuďte se, opilci, a plačte; a kvílejte, všichni pijáci vína, kvůli novému vínu, neboť bylo odňato od vašich úst. Neboť na mou zemi vytáhl národ, silný a bez počtu, jehož zuby jsou zuby lví a který má stoličky velikého lva. Joel 1,1–6.